

Dit is de nieuwsbrief van Stg. "Vrienden van Christopher". De stichting is vernoemd naar Christopher Apumporongo die zich gedurende zijn leven heeft ingezet voor de ontwikkeling van zijn geboortestreek in Noordoost Ghana. De nieuwsbrief verschijnt minimaal eens per jaar. Reacties zijn welkom: Fürstenbergstraat 47, 5975 SJ, SEVENUM, tel. 077-467 3811

2 reisgezelschappen genieten van Ghana!

Enthousiaste verhalen

In januari 2011 vertrok het 11de reisgezelschap van Vrienden van Christopher (VvC) voor een reis van 3 weken naar Ghana. Deze reis werd voorafgegaan door een reisgezelschap dat als sympathisant van VvC ongeveer hetzelfde programma had genoten.

Het is erg boeiend om te horen dat elke reis zo zijn eigen opbrengsten heeft. Opbrengsten in de zin van nieuwe inzichten over het project dat we steunen tot waardevolle ervaringen en stevige discussies.

Projectinformatie

Het project waarop ik doel zijn de Kandiga treeplanting Women. Deze boomplantersgroep kreeg met hulp van de Nieuwjaarsduik Horst, Oxfam Novib en VvC de financiële steun voor de aanleg van een put. De reisgezelschappen hebben eigenhandig water met de pomp opgepompt. Ze hebben het werk van de vrouwen gezien en geproefd aan de sfeer van het project. In deze Nieuwsbrief leest u meer over de actualiteiten van het project.

Waardevolle ervaringen

De reizigers hebben ieder op hun eigen wijze genoten van wat Ghana te bieden heeft. In beide groepen hoor ik de reizigers vertellen dat het contact met de lokale bewoners een leerzame ervaring was en dat de gesprekken en de discussie veel verdieping gaven bij het onbekende wat er om hen heen te zien was.....

Presentatie

In deze Nieuwsbrief leest u in het kort de ervaringen van enkele van de reizigers. Deze Nieuwsbrief biedt echter onvoldoende ruimte om de verhalen voldoende tot zijn recht te laten komen. Daarom organiseren de reizigers op 29 juni 2011 een presentatie van de reizen.

Ik nodig u graag uit voor deze presentatie waarin bevlogenheid en interessante verhalen de toon zetten.

Peter Nellen

En dan krijg je 2 fraaie hanen cadeau

Fragment uit het dagboek

Wij bezoeken de chieft van Balungu, waar Christopher ooit een boerderijproject startte. Sadik, onze reisleader, meldt ons aan. We moeten even wachten maar dan komt de chieft in eigen persoon, gekleed in een lang wit gewaad naar ons toe en neemt plaats. Francine legt uit wat haar verbinding is met Peter Nellen. De chieft vraagt hoe het met hem gaat. Goed, zegt Francine, en hij is blij samen te wonen met zijn nieuwe vriendin. Algehele hilariteit: binnen de Ghanese traditie is samenwonen zonder getrouwd te zijn onbestaanbaar, zelfs voor Peter Nellen. Maar nu blijkt dat achter de getekende gezichten waarachtige cultuurrelativisten schuilgaan: zij maken er geen punt van en gaan een beetje lacherig over tot de orde van de dag.

Francine overhandigt de brief van Peter Nellen. Deze wordt vertaald waarna er een plechtige stilte valt. Er gebeurt een tijdlang niets tot dat een jongen komt aanlopen met twee ondersteboven hangende levensgrote hanen, de vier poten met een touwtje bij elkaar gebonden. Hij geeft ze aan de chieft.

De hanen zijn zijn cadeau aan ons, zo legt hij uit, en zij worden plechtig overhandigd aan Francine. Zij is er natuurlijk heel blij mee maar goede raad is nu duur, want wat moet je met zo'n beesten. En een cadeau van de chieft

weigeren is onmogelijk, waarschijnlijk net zo onmogelijk als het voor de chieft was om geen cadeau te geven na ontvangst van de brief van Peter Nellen, die tenslotte de Nederlandse peetvader is van de Balungu-boerderij. Ik zie ons al achter in de kleine auto met twee hanen op schoot. Je kunt ze verderop de auto uitzetten maar wil je dat die beesten aan doen? En het is geen fraaie oplossing voor de authentieke situatie van dit moment als je nu al weet dat je die straks een beetje moet belazeren.

Sadik redt de situatie en ons uit de nood. Hij overlegt met Francine en maakt bekend dat Francine besloten heeft deze prachtige hanen namens de Vrienden van Christopher uit vriendschap te willen schenken aan het volk van Balungu. Applaus van de mannen! En een zucht van verlichting bij ons. Er bestaat veel begrip voor deze geste en de rij mannen glimlacht van oor tot oor. Francine overhandigt de hanen aan de chieft. Het touwtje om de poten wordt losgemaakt en de hanen verdwijnen met bekwame spoed in de richting van de binnenplaats.

Wij nemen in de best mogelijke sfeerafscheid. Bij de auto meent Francine dat het toch te overwegen is om alsnog een cadeautje achter te laten in de vorm van een klein geldbedrag. Francine en Sadik lopen terug en het blijkt een schot in de roos. De chieft en zijn mannen zijn opgetogen, zo kan Francine melden.

Is een grotere cultuurkloof denkbaar? Toch zijn het deze mannen en deze chieft die de toekomstige ontwikkelingen in hun land mede moeten trekken en dragen willen zij blijvend zijn. Hier op een goede manier mee om gaan is voor ons een voorwaarde om effectief te kunnen steunen.

Jacques Janssen

Ontwikkelingen in Kandiga Benieuwd naar 'ons' project

Januari 2011 bezocht ik voor de 2de keer Ghana. Ik was dan ook ontzettend benieuwd hoe "ons" project erbij zou liggen. Samen met mijn reisgenoten werden we hartelijk ontvangen door de Treeplanting Woman.

Allereerst krijgen we een rondleiding door Patrick, de adviseur van de treeplanting Woman. over het terrein. Mijn eerste indruk is dat de bomen weinig zijn gegroeid.. Er zijn wel veel vrouwen aanwezig die de bomen water geven en er is veel nieuwe aanplant. Dit blijken teakbomen te zijn. Ca 400 stuks op 2 percelen. Patrick vertelt over de problemen waar ze mee te maken kregen de afgelopen tijd: Er werden muurtjes rondom de bomen geplaatst om ze te beschermen tegen rondlopende dieren. Na verloop van tijd bleken de bomen te verzwakken en kapot te gaan. Dat werd veroorzaakt door termieten. Deze nestelden zich in de muurtjes en vraten de wortels van de bomen aan. De muurtjes zijn nu weggehaald en er zijn mieren rond de bomen uitgezet. Termieten zijn bang voor mieren. Het termietenprobleem is nu opgelost. Vervolgens is geprobeerd de bomen te beschermen met gaas en prikkeldraad. Het prikkeldraad bleek te duur en het gaas te dun.

Een aantal bomen is inmiddels afgeschermd met stevig draad. Hiervoor worden 3 palen geplaatst, vervolgens wordt het draad eromheen gezet. Dit werkt tot nu toe prima maar de hoge kosten zijn een probleem. 1 Rol draad, voldoende voor 12 bomen kost 100 cedi (ca 55 euro). Dan ook nog de kosten van de palen. Om in de toekomst zelf palen te hebben heeft Patrick teakboompjes geplaat. Over 4 jaar zijn deze groot genoeg om als paal te kunnen dienen.

In de volgende fase van het project is het de bedoeling om bij de compounds van alle vrouwen bij iedere compound 3 mangobomen te planten. Hierdoor komt er een betere spreiding van de bomen door het dorp. Er is erg veel belangstelling van de vrouwen om hieraan mee te doen. Ca 80 vrouwen hebben aangegeven interesse te hebben. Dit zou kunnen op basis van microfinanciering. De vruchten kunnen immers verkocht worden. Om deze fase te realiseren zijn er palen en draad nodig voor 240 bomen.

Water

De put is gerealiseerd en geeft goed, helder en veilig drinkwater. De ligging is op ca. 400 meter van het terrein. Rondom de put liggen diverse compounds die nu veel gebruik maken van de pomp. Op het terrein zelf is ook nog een gegraven put die op dit moment nog water bevat. Zodra deze droogvalt haalt men het water bij de pomp. De gegraven put is echter onderin verzakt. Men durft het niet aan om deze te verstevigen, iemand zou erin moeten afdalen en dat is onverantwoord. Ze denken erover een nieuwe put te graven want water op het terrein is toch wel makkelijk voor het bewateren van de bomen.

Er zijn dus vele ontwikkelingen. Het is vooral belangrijk dat het project gedragen wordt door de bevolking en dat is het geval. Dat blijkt uit het verdubbelde aantal vrouwen dat inmiddels bij het project betrokken is. Natuurlijk loopt niet alles op rolletjes. Een punt van zorg blijft de opkweek van de plantjes. Hieraan moet nog het nodige verbeterd worden. De kennis is er, nu nog de financiële middelen. Jan Wijnen

Wat had Hij nou gedacht; Dat het allemaal vanzelf zou gaan?

Gedachte na mijn 3de bezoek aan Noord-Ghana.

‘Op de 6de dag schiep Hij de mens.
Op de 7de dag rustte Hij en zag dat het goed was.’ *
Wat was er dan zo goed?

Dat de Babylonische spraakverwarring onmiddellijk op de loer ging liggen?

Dat wij zo hier en daar een beetje, soms een beetje meer, af en toe veel meer en heel zelden heel veel meer van elkaar verstaan?

Waar treffen we onze kansen aan?

In ‘t eigen nest is ‘t een en ‘t ander te verstaan en dan komt de familie daar achteraan. Bij leeftijdgenoten hier en daar; dezelfde opleiding, overtuiging, hobbybeleving, werkomgeving, idealen en gevoelens vertalen in dans, muziek en gebaar.

Maar, daar in ‘t Noorden van Ghana na dans, muziek en gebaar:

“Waar haak ik aan? Hoe kan ik het verstaan? Wat toont mij dit bestaan? Waar komt het echt op aan? Wat moet ik laten gaan? Waar moet ik gaan staan en hoe kan ik samen gaan en wat is daarbij dan heel voornaam?”

Francine Thielen-Tonnaer

**Naar Genesis, Hoofdstuk 1, vers 26-31 en Hoofdstuk 2, vers 2.*

TUMA TUMA

Ghanese gastvrijheid op een zomeravond.....

Op woensdagavond 29 juni 2011 verandert Café / Zalencentrum De Leste Geulde in een Ghanese bar. Negen Ghanareizigers presenteren dan hun ervaringen na een boeiende reis naar Ghana.

Het zal een persoonlijk relaas worden met daarin bevlogen verhalen over het land, de mensen en de hulpverlening. Je hoort het succesverhaal van het gevecht van een groep vrouwen tegen armoede en verwoestijning. Je hoort het verhaal van een vreemde cultuur met een grote gastvrijheid, bijzondere ontmoetingen, hard werkende mensen en de hoop die nooit verloren gaat. **We verwelkomen u graag om naar ons verhaal te komen luisteren:**

**op woensdagavond 29 juni 2011 om 20.00 uur
in café / Zalencentrum De Leste Geulde, Noordsingel 75 in Horst**

Lang gekoesterde wens

Mooie kans na 65

Ik ben Gijs de Swart uit Swolgen. Sinds vijf jaren hoef ik niet meer te werken en nu ben ik 65. Altijd heb ik de wens gehad om toch eens een keer naar een Afrikaans land te gaan.

Een aantal jaren geleden heeft een collega van mij in Ghana gewerkt, in een bakkerij. Aangezien ik in mijn arbeidzame leven bakker ben geweest sprak mij dat zeer aan. Theo van Lin (de persoon in kwestie) zei spontaan: "kom maar een keer op bezoek". Dat is toen niet gebeurd.

Als voorzitter van de partij van de Arbeid afdeling Horst aan de Maas leerde ik Jan Wijnen kennen. Heel toevallig vertelde Jan in een gesprek onderweg naar een studiedag over zijn aanstaande reis naar Ghana. Ik heb de kans gegrepen om me aan te sluiten en om zodoende ook de bakkerij te bezoeken. Na een gedegen voorbereiding zijn we maandag 3 januari in het vliegtuig gestapt.

Ik kan zeggen dat de reis een diepe indruk op mij heeft gemaakt. Een zo totaal ander land wat zo onvergelijkbaar is met Nederland. Waar de mensen leven met wat ze hebben en niet hoeven te jagen achter allerlei hebbedingetjes aan.. Heel puur bezig zijn om iedere dag te zorgen voor eten, de kinderen, het land bewerken, de beesten laten eten. Zorgen dat de kinderen gezond kunnen leven en fatsoenlijk onderwijs krijgen.

Geïmponeerd ben ik door de uitstraling van de mensen. Vrolijk, er voor gaan. Altijd lachen, mooi zijn en heel hard werken. Ik had wel eens de indruk dat de Afrikaan lui is maar dat is niet zo. Deze mensen werken hard, van 's morgens 6 uur (als het licht wordt) tot 's avonds 6 uur (als het donder is). Natuurlijk zie je overdag veel slapende mensen –jongeren en mannen, in de meest verscheidene houdingen, maar op het moment dat er gewerkt moet wordendan zijn ze er. Natuurlijk proberen ook deze mensen het beter te krijgen en daar hebben ze veel voor over.

De 2 reisgezelschappen:

13 december tot 24 december 2010:

Lies & Jacques Janssen uit Roermond,
Ilse Milot uit Venlo,
Francine & Henk Thielen uit Horst.

3 januari tot 20 januari 2011:

Thea Huijs uit Meterik,
Jan Wijnen uit Sevenum,
Gerrie Hermans uit Swolgen en
Gijs de Swart uit Swolgen.

Kort nieuws..

* Kleine stichtingen als VvC zijn voor hun financiën steeds meer **afhankelijk van particuliere giften**. In het huidige politieke klimaat staat ontwikkelingshulp steeds meer ter discussie. Om die reden heeft VvC zich aangesloten bij Partin. Partin wil het particuliere initiatief zoals VvC , een stem geven bij discussies over ontwikkelingssamenwerking en de belangen behartigen van het kleinschalige particulier initiatief (zie www.partin.nl).

*Op 21 mei vierde **Pater Frans Meddens zijn 84ste verjaardag** in Nunhem. Naast een picknick op de St. Servaasheuvel, was er in de St. Servaaskapel een korte Ghana-film te zien en er had een uitwisseling van ideeën en suggesties over de toekomst van onze hulp aan Noord-Ghana plaats.

*Op zondag 29 mei presenteerde VvC zich bij de **opening van het Blakterbeekpark**. Een activiteit van de 15-jarige Groengroep Sevenum , waarmee VvC al jarenlang een nauwe band heeft.

* In het World Art House in Well is dit seizoen wederom een **tentoonstelling met kunst van de vrouwen van SWOPA** uit Sirigu. Zie: www.worldarthouse.nl.

*Op 1^e en 2de Pinksterdag (12 en 13 juni) presenteert VvC zich op het 5de festival Rakuvaria-Live. Ed en Ine Knops steunen al enkele jaren de pottenbakkende vrouwen van SWOPA na een reis met VvC naar Ghana. Meer info op www.knopsclay.nl.

De laatste Nieuwsbrief....

Dit is de laatste Nieuwsbrief die in uw brievenbus verschijnt.

Vanaf nu willen we de Nieuwsbrief alleen nog maar per e-mail versturen. Daarmee gaat VvC mee in het digitale tijdperk en worden porto- en printkosten bespaard.

Meldt u nu aan voor de digitale Nieuwsbrief via:

www.vriendenvanchristopher.nl

onder het kopje *Nieuws* en *Nieuwsbrieven*
of

via een mailtje naar

pgm.nellen@wanadoo.nl.